

Kopie
Afgeleverd aan: mr.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W Reg

Arrestnummer C 1 6 7 4 / 2 0 2 1
Repertoriumnummer 2021 / 1577
Datum van uitspraak 30 april 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/965 - -
Notitienummer parket-generaal

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002111029-0001-0014-01-01-1

Not.nr GE.G.66.WI.100800/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. **VLAAMSE WOONINSPECTIE OOST-VLAANDEREN,**
met zetel te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128,
- eiser tot herstel -

tegen

1. nr. 813 RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

2. nr. 814 (RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

"als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A een woning of specifieke woonvorm die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 § 1 Vlaamse Wooncode verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen - feiten vanaf 11 augustus 2013

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, namelijk

*in het pand gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van geboren te op wonende te*

PAGE 01-00002111029-0002-0014-01-01-4

1 een ongeschikte en onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan

Te in de periode van 1 mei 2017 tot en met 2 maart 2018 (st. 3-4, 5-6, 7, 31-32, 47-48, 69-71, 86-89)
door

2 een ongeschikte en onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan

Te in de periode van 1 juni 2016 tot en met 2 maart 2018 (st. 4-5, 6-7, 31-32, 49-52, 53, 69-71)
door

(art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43 bis S.W.B.

De eerste en de tweede gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 16.500 euro, zijnde

1. **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
2. **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
3. **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

- huuropbrengst woning in de periode 01.05.2017 tot 01.08.2017, of 3 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 750 euro = 2.250 euro (st. 7, 70)
- huuropbrengst woning in de periode 01.06.2016 tot 01.01.2018, huur, of 19 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 750 euro = 14.250 euro (st. 7, 94)''

* * * *

┌ PAGE 01-00002111029-0003-0014-01-01-4 ─┐

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 30 juni 2020 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 en A.2, bewezen.

*Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 4.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

*Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **200 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 1.600 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.*

*Verklaart **verbeurd** overeenkomstig art. 42,3° en 43bis Sw. een bedrag van **8.250 euro**, zijnde de vermogensvoordelen.*

*Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

*Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.*

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 en A.2, bewezen.

*Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 4.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

*Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **200 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 1.600 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.*

*Verklaart **verbeurd** overeenkomstig art. 42,3° en 43bis Sw. een bedrag van **8.250 euro**, zijnde de vermogensvoordelen.*

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaeden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimien tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 303,24 euro.

WOONHERSTEL

Beveelt *er* het pand gelegen te *aan te passen naar een stedenbouwkundig vergunde toestand, dan wel het te slopen tenzij de sloop verboden is, onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelden ten voordele van de wooninspecteur.*

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **10 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 20bis, §6, Vlaamse Wooncode de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen wanneer de opgelegde herstelmaatregelen vrijwillig werden of zullen zijn uitgevoerd.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad om zelf het herstel uit te voeren indien de veroordeelden in gebreke blijven om dat te doen.

Veroordeelt *en* tot vergoeding van alle uitvoeringskosten in geval van ambtshalve uitvoering overeenkomstig art. 20bis, §7 Vlaamse Wooncode.

Verklaart het vonnis wat betreft de herstellvordering uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande iedere voorziening.

BURGERRECHTELIJK

PAGE 01-00002111029-0005-0014-01-01-4

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 24 juli 2020 door de beklaagden tegen “het vonnis”;
- 27 juli 2020 door het openbaar ministerie tegen “het vonnis”.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 24 juli 2020 door de raadsman van de beklaagden en
- 27 juli 2020 door het openbaar ministerie.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 12 maart 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- de beklaagde in haar middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal,
- de eiser tot herstel in zijn middelen vertegenwoordigd door meester voor meester beiden advocaat met kantoor te

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 30 juni 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagden en ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld en de straf en op burgerlijk gebied met betrekking tot de herstellvordering.

In het door het openbaar ministerie ingediende “grievensformulier hoger beroep” wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklagden _____ en _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

2.4 De aanhangig makende dagvaarding werd overgeschreven in het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van het gebied waar het goed gelegen is en vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van het misdrijf en identificeert de eigenaar ervan, waardoor is voldaan aan de ontvankelijkheidsvereiste bepaald door artikel 20ter van de Vlaamse Wooncode, zoals van toepassing op het ogenblik van de betekening van de dagvaarding (sinds 1 januari 2021: het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie, artikel 3.49 Vlaamse Codex Wonen).

3. De eerste rechter vatte de feiten als volgt samen:

“De eerste beklagde is eigenaar van het pand gelegen aan de _____ te _____ Het pand betreft een gesloten bebouwing, opgebouwd met een gelijkvloers, twee verdiepingen en een dakverdieping onder een zadeldak. Het pand is onderkelderde en heeft een achterbouw op een plat dak.

Op 2 maart 2018 voerde de Wooninspectie op verzoek van het Parket Oost-Vlaanderen afdeling _____ en controle uit in het pand. Het gebouw en de daarin gevestigde woningen (woning _____ op het gelijkvloers en de eerste verdieping en woning _____ op de tweede en derde verdieping) voldeden niet aan de minimale kwaliteitsvereisten.

Er werd bovendien vastgesteld dat woning _____ werd bewoond door _____ en hun twee kinderen Woning _____ werd bewoond door _____ en hun kinderen _____

Het gebouw behaalde 39 strafpunten Woning _____ behaalde 114 punten op het technisch verslag en was derhalve ongeschikt. Wegens de ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's voor de bewoners werd de woning tevens onbewoonbaar verklaard.

Woning _____ behaalde 108 punten op het technisch verslag en was derhalve ongeschikt. Wegens de ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's voor de bewoners werd de woning tevens onbewoonbaar verklaard. De bezettingsnorm van deze woning werd bepaald op 6 personen. Er werd vastgesteld dat de woning bewoond werd door 7 personen zodat de woning tevens onaangepast was.

Uit het verhoor van de huurders van woning _____ blijkt dat deze woning sedert mei 2017 gehuurd wordt. Het huurcontract hadden zij niet ter beschikking maar was in handen van de tweede beklagde die zij als de eigenares omschrijven. De huurprijs bedraagt 750 euro. Op het ogenblik van de controle verklaarde de huurster sedert drie maanden geen huurgeld meer te betalen.

Woning wordt verhuurd vanaf juni 2016 en de huurprijs bedraagt tevens 750 euro per maand. De huurster verklaarde de huur betaald te hebben tot en met februari 2018 omdat de eigenaars de verwarming niet herstelden.

De tweede beklagde werd op 31 mei 2018 verhoord. Ze verklaarde dat haar zoon de eigenaar van het pand is sedert 2004. Haar zoon zou onbekwaam zijn zodat zij alles regelt in verband met het pand en de verhuur. Haar kinderen zijn niet in staat om dat te doen, ze hebben allemaal gezondheidsproblemen. De laatste huurders zouden het pand in slechte staat achtergelaten hebben. Zo heeft ze via een vonnis de huurders uit de woning moeten laten zetten en zijn vrouw zouden de woning buiten haar medeweten om onderverhuurd hebben. Thans staat het pand leeg en is ze verbeteringswerken aan het uitvoeren. Ze stelt van de huurders niet veel klachten over de woningen ontvangen te hebben. Alle huurders zouden liegen, het zijn zij die de schade aan de woningen hebben toegebracht en ze deden dit met opzet om zo aan een sociale woning te komen.

Op 9 april 2018 maakte de Wooninspectie de herstellvordering aan het Parket over.

Op 10 augustus 2018 ontving de Wooninspecteur een melding van herstel vanwege de eerste beklagde. Bij een controle op 17 september 2018 werd vastgesteld dat de woningen niet meer bewoond werden. Het gebouw behaalde 24 strafpunten. Woning behaalde 89 punten en was nog steeds ongeschikt. Woning behaalde 79 punten en was ongeschikt. Derhalve voldeden de woningen nog steeds niet aan de kwaliteitsvereisten.

Bij een volgende nacontrole op 29 april 2019 werd vastgesteld dat het gebouw 0 strafpunten behaalde doch er werd opgemerkt dat de algemene toestand van het gebouw verouderd is. Door een gebrek aan duurzame, vakkundige werken lossen de meeste herstellingswerken de problemen slechts tijdelijk op en werd gesteld dat het gebouw op korte termijn weer gebreken zal vertonen. Woning en werden nog steeds ongeschikt bevonden.

Bij een nieuwe controle op 3 februari 2020 behaalde het gebouw nog steeds 0 strafpunten. Woning was nog steeds ongeschikt en tevens onbewoonbaar wegens ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's. Woning werd tevens ongeschikt en onbewoonbaar verklaard.

Bij een nieuwe controle op 18 februari 2020 bleek dat het pand nog steeds niet voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten.

Op 3 maart 2020 ging het Parket over tot dagvaarding van de beklagden."

4. Dat de woningen niet voldeden aan de minimale vereisten van veiligheid, gezondheid en woonkwaliteit zoals bedoeld in artikel 5 van de Vlaamse Wooncode, blijkt onmiskenbaar uit de vaststellingen van de wooninspecteur, zoals weergegeven in het aanvankelijk proces-verbaal van 2 maart 2018 en in de navolgende processen-verbaal waarbij tot hercontrole werd overgegaan. Ook de aan deze processen-verbaal gevoegde foto's tonen dit aan.

De beklagden verhuurden de woningen is eigenaar van het pand. regelde alles in verband het pand, in het bijzonder ook de verhuur.

De gebreken die hebben geleid tot de ongeschiktheidverklaring zijn structureel van aard. Ze hebben betrekking op de basisuitrusting van de woning, zoals die moet worden voorzien door de verhuurder. Ze kunnen daarom, anders dan de beklaagden beweren, niet worden toegeschreven aan een gebrekkig onderhoud door de huurders. Zo zijn minstens de vochtschade (opstijgend vocht, doorslaand vocht op de schouw) en het gebrek aan isolatie omwille van hun aard met zekerheid niet het gevolg van een gebrekkig onderhoud of beschadiging van de woning door de huurders. Daarbij kan ook verwezen worden naar het hoge aantal strafpunten dat de wooninspectie vaststelde.

Gelet op de aard van deze gebreken staat ook vast dat deze aanwezig waren van bij het begin van de verhuur zodat de weerhouden incriminatieperiode correct is.

Bovendien heeft de verhuurder niet alleen de plicht om bij de aanvang van de huur een woning ter beschikking te stellen die beantwoordt aan de normen van de Wooncode, maar is hij ook verantwoordelijk voor het behoud van het verhuurde goed in die toestand. Artikel 20 Wooncode stelt strafbaar wie niet-conforme goederen verhuurt en maakt geen onderscheid in functie van de oorsprong van de schade.

Dat de huurcontracten niet alle namen bevat die weerhouden zijn in de telastleggingen is niet relevant. Vast staat dat de beklaagden de gebrekkige woningen verhuurden aan de gezinnen vermeld in de telastleggingen.

Uit het gegeven dat de huurders bij aanvang van de huurovereenkomst een plaatsbeschrijving ondertekenden zonder enige opmerking te hebben gemaakt over de staat van de woning, kan het tegendeel niet worden afgeleid.

Dat de huurders de woning bleven bewonen, terwijl de beklaagden de huurovereenkomst net wilden beëindigen, betekent niet dat het moreel element van het misdrijf niet bewezen zou zijn.

Als personen die onroerende goederen voor bewoning, *in casu* door middel van verhuring, ter beschikking stelden, behoorden zij te weten dat de woningen aan bepaalde normen dienden te voldoen. De beklaagden handelden wetens en willens, dit is bewust, met kennis van zaken en zonder dat zij rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt. De beklaagden dienden als verhuurder op de hoogte te zijn van zowel de vereisten die de Vlaamse Wooncode (thans Vlaamse Codex Wonen 2021) stelt als de gebreken die de panden vertoonden.

Er waren bovendien verscheidene nacontroles nodig vooraleer de woning volledig conform was.

Nu op basis van de objectieve vaststellingen en de navolgende vaststellingen van de Wooninspectie gebleken is dat de beklaagden het pand verhuurden in de hen ten laste

gelegde periode, terwijl het niet voldeed aan de woonkwaliteitsnormen, zijn de feiten met de daarin voorziene incriminatieperiode bewezen in hoofde van de beide beklaagden.

5. De bewezen feiten van de telastleggingen A.1 en A.2 waren op het tijdstip van de feiten, als inbreuk op artikel 5, § 1, Vlaamse wooncode, strafbaar gesteld door artikel 20, § 1, Vlaamse wooncode, met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 500 euro tot 25.000 euro.

De decreten over het Vlaamse woonbeleid werden gecodificeerd op 17 juli 2020 bij artikel 2 B.VI.Reg. 17 juli 2020 (BS 13 november 2020) in de Vlaamse Codex Wonen van 2021 (art. 1). De Vlaamse wooncode werd mee gebundeld.

Sinds 1 januari 2021 is de woningkwaliteitsbewaking gebundeld in boek 3 van de Vlaamse Codex Wonen. Artikel 3, § 1, derde lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 bepaalt de veiligheids- gezondheids- en woningkwaliteitsnormen, zoals die tot 1 januari 2021 vermeld waren in artikel 5, § 1, Vlaamse wooncode.

Op grond van artikel 3, § 1, derde lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 zijn de mogelijke gebreken onderverdeeld in de volgende drie categorieën:

- 1° gebreken van categorie I: kleine gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden of die potentieel kunnen uitgroeien tot ernstige gebreken;
- 2° gebreken van categorie II: ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning;
- 3° gebreken van categorie III: ernstige gebreken die mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van de bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning.

De strafbaarstelling voor inbreuk op de gestelde vereisten is sinds 1 januari 2021 vervat in artikel 3.3.4, eerste lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 en luidt:

“Als een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen.”

De telastleggingen A.1 en A.2 hebben telkens betrekking op ongeschikte en onbewoonbare woningen, wat niet-conforme woningen betreffen.

De te last gelegde feiten zijn aldus sinds 1 januari 2021 strafbaar gebleven. De strafmaten zijn dezelfde gebleven.

6. De beklaagden pleegden elk de lastens hen bewezen feiten telkens met eenzelfde misdadig opzet zodat het hof toepassing maakt van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek en voor deze feiten samen een straf oplegt.

7. De Vlaamse Wooncode beoogt het waarborgen van het fundamenteel recht op menswaardig wonen. Bij het verhuren van een pand moeten de door de overheid opgelegde kwaliteitsnormen en – vereisten strikt worden nageleefd en mag niet bespaard worden op de hiervoor noodzakelijke investeringen. De beklaagden zijn in deze verplichting tekortgeschoten.

Voor dergelijke feiten die met winstoogmerk worden gepleegd is een geldboete de meest passende sanctie als maatschappelijke vergelding en om de beklaagden aan te sporen voortaan wel alle regels na te leven.

is 31 jaar en invalide.

is 54 jaar en eveneens invalide.

Beide beklaagden hebben nog een blanco strafregister.

In die omstandigheden legde de eerste rechter terecht ten aanzien van elk van de beklaagden de minimumgeldboete op van 500 euro, te verhogen met deciem, en koppelde hij hieraan de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging ten belope van 200 euro. De beklaagden verkeren nog in de voorwaarden om uitstel te genieten.

Deze bestraffing is niet van aard enige sociale reclassering in het gedrang te brengen of op onevenredige wijze de sociale declassering van deze beklaagden te bewerkstelligen, zodat het hof niet ingaat op de vraag van de beklaagden om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te staan. De aard en ernst van de bewezen feiten brengt ook mee dat het verlenen van deze gunst voor de beklaagden een totaal onvoldoende signaal zou zijn om hen de ernst en het ontoelaatbaar karakter van de door hen gepleegde feiten te doen inzien en hen van recidive te weerhouden.

De bewezen verklaarde feiten gepleegd werden over een tijdsspanne die zich uitstrekt zowel voor als na 1 januari 2017, zodat de uitgesproken geldboete wordt verhoogd met 70 deciem.

De door de eerste rechter bepaalde vervangende gevangenisstraffen zijn nodig om de beklaagden er toe aan te zetten de geldboete te betalen.

8. Het openbaar ministerie heeft schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring van de uit de misdrijven voortkomende vermogensvoordelen gevorderd, zoals hoger weergegeven, waarmee voldaan werd aan artikel 42 en 43bis Strafwetboek.

PAGE 01-00002111029-0011-0014-01-01-4

Het hof verwijst naar de terechte motieven van de eerste rechter op pagina acht van het beroepen vonnis en maakt ze tot de zijne, zodat het hof de door de eerste rechter uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring bevestigt.

9. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof bevestigt de veroordeling van de beklaagde door de eerste rechters tot het betalen van:

- de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten;
- de bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het hof verhoogt de vermelde kosten met 10% in beroep en veroordeelt de beklaagden tevens tot de vaste vergoeding, met dien verstande dat het actueel bedrag van de vermelde vaste vergoeding nu 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

10. Uit het door de wooninspecteur gevoegde proces-verbaal van 25 februari 2021 blijkt dat bij de nacontrole op 23 februari 2021 geen gebreken meer werden vastgesteld.

De herstellvordering is zonder voorwerp.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in al zijn bestreden beslissingen met die wijzigingen dat het hof:

- het bedrag van de vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure bepaalt op 50,45 euro;
- de kosten van de strafvordering in eerste aanleg herbegroot op 333,56 euro;
- de herstellvordering zonder voorwerp verklaart.

veroordeelt de beklaagden en hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 104,20 euro;

laat de kosten van afschrift van het vonnis van eerste aanleg begroot op € 39,00 ingevolge wijzigingen betreffende registratie- en griffierechten (*Art. 23. De in de artikelen 271 en 272 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten bepaalde rechten zijn niet verschuldigd op de uitgiften, kopieën of uittreksels van vonnissen en arresten die in de griffies worden afgeleverd in de periode van 1 juli 2020 tot 31 december 2020; BS 23 juli 2020*) ten last van de Belgische Staat.

Kosten eerste aanleg:	€ 303,24
+ 10 %:	€ 30,32
Totaal:	€ 333,56

Kosten beroep:	
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklaagden:	€ 27,30
Dagv. eiser tot herstel:	€ 26,43
	<hr/>
	€ 94,73
+ 10 % :	€ 9,47
Totaal :	€ 104,20

Kosten beroep t.l.v.Staat:	
Afschrift vonnis:	€ 39,00

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend raadsheer _____ en in openbare rechtszitting van **30 april 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

